

[Finansministeren.]

Række Omraader og berører Problemer, som vi i den kommende Tid sikkert under den ene eller den anden Form kommer til at beskæftige os med. Jeg skal ikke ved denne Lejlighed gaa dybere ind derpaa. Det mere eller mindre fantasifulde, der er kommet frem i den Retning, vil jo, hvis man skal gaa ind paa det, kræve en mere indgaaende Behandling.

Jeg skal til Slutning kun beklage, at det ærede Medlem Hr. Frits Clausen, naar han nu her havde en Lejlighed til at vise, at han reelt vilde være med til en Indsats over for Aktiekapitalen, foretrækker at fremsætte en Masse taagede og vidtstvævende Betragtninger, som der ingen Realitet er i.

Gustav Pedersen: Jeg skal ikke uddybe Diskussionen om en Skattelovs Evne til at virke som en moralsk Foranstaltning, men jeg vil dog gerne i Anledning af, at der fra flere Sider er udtrykt Tvivl om, at denne Lov overhovedet kunde virke hemmende paa Aktiespekulationen, bemærke, at vel er de Beløb, der er nævnt, tilsyneladende ikke ret meget, men samtidig dog minde om, at Hovedparten af den Spekulation, der skabte det hektiske Liv paa Børsen i Aarene 1916—17 og fremefter, var jo ikke Køb og Salg af Aktier hvert Kvartal eller hvert Halvaar, det var for mange af Papirerne og ikke mindst dér, hvor de store Spekulationsulykker blev lavet, omtrent daglig Omsætning, ja, i visse Tilfælde endda flere Gange daglig Omsætning, naar Papirerne vandrede fra den ene Spekulant til den anden. Over for disse hurtige Omsætninger er der ingen Tvivl om, at de Beløb, der skal betales i Afgift, paa mange Felter og ved adskillige Lejligheder vil virke hemmende i Overensstemmelse med det Formaal, der er udtalt ved Lovforslagets Fremsættelse.

Krag: Den højtærede Minister udtalte nu igen som i sin Forelæggelsestale, at Regeringens Formaal er at sætte ind mod usund og skadelig Spekulation, og det er jo et særdeles godt Formaal; til Fremme af dette Formaal kan den højtærede Minister utvivlsomt vente Støtte fra maaske alle Sider i dette Ting. Det kommer kun an paa, ad hvilke Veje han vil søge dette Maal naaet, men det faar vi jo til sin Tid Lejlighed til at forhandle om.

Jeg takker den højtærede Minister for Oplysningen om, at det Lovforslag, han

har under Overvejelse, ikke kommer til at vedrøre Obligationsmarkedet, hvorpaa jeg lægger megen Vægt.

Nu siger den højtærede Minister, at det er ikke blot fiskale Hensyn, men sandelig ogsaa moralske Hensyn, han har villet tage ved det her foreliggende Lovforslag, og naar den højtærede Minister siger det, saa maa man jo tro ham. Men jeg tror rigtignok, at den Moralitet, som den højtærede Minister kan fremkalde i Spekulationssindene ved den Afgift, her er Tale om, er for lidet eller intet at regne som Bremse paa den eventuelt kommende skadelige Udvikling. Den højtærede Minister siger, at man ved Beskatningen baade kan fremme og hemme visse Fænomener i Samfundet. Ja, hvis det er inden for det private Liv, tror jeg nu ikke, man fremmer ret meget gennem Beskatning. Man kan naturligvis hemme, men saa skal man, hvis det ikke er det fiskale Hensyn, som er det fremherskende, fastsætte Skattesatser, som virkelig betyder noget, og det har man ogsaa ved flere Lejligheder gjort. Men naar den højtærede Minister i denne Sammenhæng taler om Spiritusbeskatningen i sin Tid som et Eksempel paa, at man vilde fremme moralske Formaal, maa jeg gøre opmærksom paa, at det var aldeles ikke Tilfældet. (*Finansministeren* [V. Buhl]: Man har opnaaet det!). Ja, det er noget helt andet, men det, som man vilde fremme, var virkelig de fiskale Formaal, baade i 1912 og ikke mindst da vi under Krigen fik de eksorbitant høje Brændevinsskatter. Hvorfor fik vi dem i sin Tid? Jeg kan huske, at Indenrigsministers Rodes Begrundelse var denne, at nu skulde der anvendes, jeg tror det var 8 Mill. Kr. til Billiggørelse af Børnemælk, og dem kunde man passende tage paa Spiritus, og som Følge af, at dette Formaal var saa smukt, som det var, fik Tanken Tilslutning fra alle Sider — til Trods for den skærmende Opfattelse af Betydningen af Fattigmands Snaps, som man gennem Menneskealdre havde haft, hver Gang man rørte ved Brændevinen. (*Hassing-Jørgensen*: Det var altsaa et moralsk Formaal!). Det var et moralsk Formaal, men Skatten havde udelukkende det fiskale Hensyn at skaffe Dækning.

Jeg blev ikke ganske klar over, hvad den højtærede Minister havde at indvende mod mine Betragtninger over den foretagne Klassifikation, for det er dog ganske givet, at man bør beskaffe Omsætningen af Aktier i saadanne Selskaber, som